

EBA/GL/2023/06

19/07/2023

Ghid

---

privind capacitatea generală de redresare în planificarea redresării

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține ghidul emis în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor lor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care ghidul se adresează în principal instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să informeze ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 11.12.2023. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2023/06”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară de a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiectul

5. Prezentul ghid prezintă modul în care instituțiile trebuie să includă în planurile de redresare și în planurile de redresare a grupului un rezumat al capacității lor generale de redresare în conformitate cu articolele 5 și 7 și cu anexa din secțiunea A punctul 1 din Directiva 2014/59/UE² și cu capitolul 1 secțiunea II din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei³ și modul în care autoritățile competente trebuie să evalueze capacitatea generală de redresare a instituțiilor în contextul evaluării planurilor de redresare și a planurilor de redresare a grupului în conformitate cu articolele 6 și 8 din aceeași directivă și cu capitolul 1 secțiunea III din Regulamentul delegat al Comisiei.

Domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică instituțiilor definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 23 din Directiva 2014/59/UE care fac obiectul obligațiilor prevăzute la articolele 5-9 din aceeași directivă, astfel cum se detaliază la articolele 3-21 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.
7. În cazul instituțiilor care nu fac parte dintr-un grup care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul articolelor 111 și 112 din Directiva 2013/36/UE, prezentul ghid se aplică la nivel individual.
8. În cazul instituțiilor care fac parte dintr-un grup care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul articolelor 111 și 112 din Directiva 2013/36/UE⁴, prezentul ghid se aplică la nivelul întreprinderii-mamă din Uniune și la nivelul filialelor acesteia.

---

² Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

³ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO L 184, 8.7.2016, p. 1).

⁴ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

9. Autoritățile competente pot specifica modul în care se aplică prezentul ghid, integral sau parțial, instituțiilor care fac obiectul unor obligații simplificate în ceea ce privește planurile lor de redresare, astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva 2014/59/UE.
10. Autoritățile competente pot acorda derogări de la aplicarea punctelor 26 și 41-47 pentru instituțiile care sunt firme de investiții, în cazul în care aplicarea acestora nu ar fi adecvată pentru planul de redresare al firmei de investiții sau al grupului de firme de investiții, având în vedere modelul de afaceri, precum și structura juridică, profilul de risc, mărimea sau complexitatea lor.

Destinatari

11. Prezentul ghid se adresează autorităților competente definite la articolul 4 punctul 2 subpunctele (i) și (viii) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, precum și instituțiilor financiare definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în cazul în care aceste instituții financiare intră în domeniul de aplicare al prezentului ghid.

Definiții

12. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenii utilizați și definiți în Directiva 2014/59/UE, în Directiva (UE) 2013/36 și în Directiva (UE) 2019/2034 au același înțeles în cuprinsul ghidului.

3. Punerea în aplicare

Data aplicării

13. Prezentul ghid se aplică de la 11.01.2024.

4. Stabilirea cadrului capacității generale de redresare (CGR) pentru instituții

---

14. Pentru a determina capacitatea generală de redresare (CGR), instituțiile trebuie să definească următoarele componente în conformitate cu secțiunea I din acest ghid:
  - a. o listă de opțiuni de redresare credibile și fezabile;
  - b. o serie de scenarii de criză financiară și macroeconomică gravă.
15. În conformitate cu definiția componentelor anterioare, instituțiile trebuie să stabilească CGR ca o gamă de „capacități de redresare într-un scenariu specific” pentru toate scenariile relevante de criză financiară și macroeconomică gravă avute în vedere în planul de redresare, în care „capacitatea de redresare într-un scenariu specific” este definită ca suma impacturilor cantitative ale fiecărei opțiuni de redresare care ar fi disponibile și adecvate în cadrul fiecărui scenariu specific, cuantificate în funcție de indicatorii relevanți ai planului de redresare al instituțiilor referitori la capital (inclusiv efectul de levier) și la lichiditate, enumerați la punctul 26 („indicatori PR relevanți”).

Secțiunea I. Componente de bază ale CGR

Lista opțiunilor de redresare credibile și fezabile

16. Punctul de plecare pentru stabilirea CGR trebuie să fie o listă completă și cuprinzătoare de opțiuni de redresare credibile și fezabile, fiecare dintre acestea fiind luată în considerare independent de celelalte și fără nicio trimitere la scenariile specifice ale planului de redresare. Din această listă, instituțiile trebuie să selecteze toate opțiunile de redresare care ar putea fi utilizate în cadrul fiecărui scenariu specific, indicând „capacitatea lor de redresare într-un scenariu specific”.
17. Pentru a se asigura că CGR reprezintă efectiv capacitatea instituțiilor de a-și restabili poziția financiară în urma unei deteriorări semnificative, la stabilirea CGR trebuie luate în considerare numai opțiunile de redresare pe care instituțiile le consideră credibile și fezabile în conformitate cu titlul II capitolul I secțiunea II din Directiva 2014/59/UE, în conformitate cu articolele 8-12 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei și în conformitate cu factorii generali prevăzuți la punctul 18.

18. Factorii generali pentru evaluarea credibilității și fezabilității opțiunilor de redresare pe care instituțiile trebuie să-i ia în considerare la stabilirea CGR trebuie să țină seama de tipul de opțiune, de profilul de afaceri specific al instituțiilor și de mediul macroeconomic actual în care acestea își desfășoară activitatea și trebuie să conțină în special următoarele elemente:
- impactul extern preconizat asupra principalelor părți interesate, precum și orice impact anticipat cu privire la aplicarea opțiunii de redresare asupra sistemului financiar;
  - experiența anterioară dobândită în urma punerii în aplicare a opțiunii de redresare de către instituție sau de către omologii acesteia, cu condiția să existe informații disponibile;
  - nivelul de pregătire pentru punerea în aplicare a opțiunii de redresare;
  - evaluarea continuității operațiunilor în urma punerii în aplicare a opțiunii de redresare, inclusiv a tuturor măsurilor de menținere a accesului la piețele financiare și a funcționării proceselor interne;
  - impactul financiar preconizat asupra capitalului, lichidității, profitabilității și profilurilor de risc relevante ale instituției, pe baza unor ipoteze-cheie clare și transparente care să asigure credibilitatea estimării;
  - calendarul anticipat pentru punerea în aplicare a opțiunii de redresare;
  - prezența oricăror obstacole operaționale, juridice, reputaționale și financiare, precum și a oricăror alte obstacole în calea punerii în aplicare a opțiunii de redresare.

Seria de scenarii de criză financiară și macroeconomică gravă

19. Cealaltă componentă a CGR este „seria de scenarii de criză financiară și macroeconomică gravă”. Pentru a determina CGR, instituțiile trebuie să-și calculeze capacitatea de redresare specifică pentru scenariile relevante prevăzute în planul de redresare (adică așa-numita „capacitate de redresare într-un scenariu specific”).
20. Pentru a calcula „capacitatea de redresare într-un scenariu specific”, instituțiile trebuie să presupună că scenariul duce la încălcarea cerinței totale de capital SREP (TSCR) sau a cerinței totale privind indicatorul efectului de levier din cadrul SREP (TSLRR), astfel cum este definită în Ghidul ABE privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare („Ghidul SREP”)⁵ sau a cerințelor minime de reglementare a lichidității, astfel cum au fost stabilite în cea mai recentă evaluare SREP.
21. În circumstanțele excepționale în care o instituție susține că nu este în măsură să elaboreze un scenariu sever plauzibil care ar duce la încălcarea cerințelor de capital sau a cerințelor privind indicatorul efectului de levier, astfel cum se menționează la punctul 20, instituția trebuie să furnizeze autorităților competente o explicație detaliată cu privire la motivul pentru care scenariul specific respectiv trebuie să fie considerat în continuare suficient de sever pentru a-i

---

⁵ EBA/GL/2022/03.

pune în pericol intrarea în dificultate, cu excepția cazului în care măsurile de redresare au fost puse în aplicare în timp util.

Secțiunea II: Calcularea „capacității de redresare într-un scenariu specific”

Punct de plecare

22. Pentru a calcula „capacitatea de redresare într-un scenariu specific”, instituțiile trebuie să ia în considerare ca punct de plecare încălcarea oricărui indicator al planului de redresare care, conform planului de redresare, ar determina instituția să ia decizia de a pune în aplicare una sau mai multe opțiuni de redresare.

Calendar

23. Atunci când evaluează calendarul preconizat pentru opțiunea de redresare, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei, în scopul calculării „capacității de redresare într-un scenariu specific”, instituțiile trebuie să aibă în vedere caracteristicile specifice ale opțiunilor de redresare și tipul de evenimente incluse în scenariu (de exemplu, la nivel de sistem, idiosincratic, combinat).
24. Instituțiile trebuie să calculeze efectele punerii în aplicare a opțiunilor de redresare, pentru un impact asupra poziției lor de capital (inclusiv efectul de levier) pe un orizont de timp de 18 luni și pentru un impact asupra poziției de lichiditate pe un orizont de timp de 6 luni, de la punctul de plecare determinat în conformitate cu punctul 22.
25. Pentru opțiunile de redresare cu intervale de timp mai mari decât cele prevăzute la punctul 24, numai impactul observat în intervalele de timp prevăzute la punctul respectiv trebuie inclus în calculul „capacității de redresare într-un scenariu specific”.

Reprezentare

26. Instituțiile trebuie să-și exprime „capacitatea de redresare într-un scenariu specific” cel puțin pentru următorii „indicatori relevanți ai prețului de referință”⁶:
- rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET1);
  - rata fondurilor proprii totale;
  - rata efectului de levier;
  - indicator de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR);

---

⁶ Incluzi în anexa II („Lista minimă de indicatori ai planului de redresare”) din Ghidul ABE privind indicatorii planului de redresare în temeiul articolului 9 din Directiva 2014/59/UE (EBA/GL/2021/11).

e. indicator de finanțare stabilă netă (NSFR).

În cazurile în care indicatorii enumerați nu au fost incluși de instituții în cadrul privind indicatorii planului de redresare pe baza prezumției relative prevăzute în Ghidul ABE privind indicatorii planului de redresare⁷, „capacitatea de redresare într-un scenariu specific” trebuie exprimată în termeni de indicatori de substituție corespunzători. Instituțiile trebuie să includă în planurile lor de redresare sumele nominale care stau la baza calculării indicatorilor relevanți (numărător și numitor) pentru a permite autorităților competente să evalueze și să conteste în mod corespunzător cifrele raportate.

27. Instituțiile trebuie să-și exprime „capacitatea de redresare într-un scenariu specific” prin raportarea sumei impacturilor opțiunilor de redresare, astfel cum sunt definite la punctul 15, pentru a determina măsura în care acestea ar putea să se redreseze în scenariul respectiv. Impacturile trebuie reprezentate în funcție de „indicatorii PR relevanți” de-a lungul timpului, inclusiv tranșele de timp relevante, în conformitate cu calendarul stabilit în conformitate cu punctul 24.

Secțiunea III: Stabilirea CGR

Etapa 1 – Selecția opțiunilor de redresare

28. Pentru a calcula „capacitatea de redresare într-un scenariu specific”, instituțiile trebuie să selecteze din lista opțiunilor de redresare care sunt credibile și fezabile în conformitate cu punctele 16-18 toate opțiunile care ar fi disponibile și adecvate în cadrul scenariului specific respectiv. Opțiunile de redresare cu probabilitate redusă/limitată de punere în aplicare cu succes nu trebuie considerate de instituții când își calculează „capacitățile de redresare într-un scenariu specific”.

Etapa 2 – Ajustarea opțiunilor de redresare: factori de constrângere suplimentari

29. Când selectează opțiuni de redresare adecvate pentru un anumit scenariu, instituțiile trebuie să ia în considerare în special următorii factori de constrângere suplimentari legați de punerea în aplicare simultană sau secvențială a opțiunilor de redresare:

- a. exclusivitatea reciprocă – dacă unele opțiuni de redresare se exclud reciproc;
- b. interdependențe – dacă activarea unei opțiuni de redresare ar putea afecta punerea în aplicare ulterioară sau simultană a unei alte opțiuni;
- c. capacitatea operațională de a implementa simultan o multitudine de opțiuni de redresare;

---

⁷ Vezi Anexa II – Lista minimă de indicatori ai planului de redresare din Ghidul ABE privind indicatorii planului de redresare în temeiul articolului 9 din Directiva 2014/59/UE (EBA/GL/2021/11).

- d. efecte sporite asupra reputației – dacă punerea în aplicare a mai multor opțiuni de redresare combinate le-ar putea reduce impactul și ar putea crea dificultăți sau efecte relevante asupra reputației;
- e. consecințe pentru modelul lor de afaceri sau pentru profitabilitate atunci când mai multe opțiuni de redresare sunt aplicate împreună sau secvențial cu altele (consecințe combinate), în condițiile în care nu au un impact semnificativ dacă sunt aplicate individual.

Etapa 3 – Calculul „capacității de redresare într-un scenariu specific”

- 30. Când calculează „capacitatea de redresare într-un scenariu specific”, instituțiile trebuie să utilizeze o abordare dinamică a bilanțului și, prin urmare, impacturile care decurg din opțiunile de redresare dintr-un anumit scenariu trebuie să ia în considerare efectele opțiunilor de redresare utilizate anterior, în cadrul aceluiași scenariu, după caz. Efectul unei emisiuni de capital trebuie să ia în considerare în special baza quantumului total al expunerii la risc (TREA) în momentul punerii sale în aplicare în scenariul de criză. Dacă opțiunile de redresare, cum ar fi reducerea riscurilor, ar fi fost efectuate anterior în cadrul aceluiași scenariu, atunci baza TREA ar fi mai favorabilă.

Etapa 4 – Determinarea intervalului CGR

- 31. Pentru a determina intervalul CGR, instituțiile trebuie să ia în considerare cea mai mare și, respectiv, cea mai mică „capacitate de redresare într-un scenariu specific” în ceea ce privește capitalul, inclusiv „indicatorii relevanți PR” cu privire la efectul de levier (CGR de capital) și lichiditate (CGR de lichiditate), utilizând scenariile relevante pentru fiecare dintre aceste dimensiuni. În acest context, instituțiile trebuie să considere relevante scenariile în care a avut loc o reducere de capital, inclusiv „indicatorii PR relevanți” cu privire la efectul de levier (pentru CGR de capital) și/sau de lichiditate (pentru CGR de lichiditate).

5. Evaluarea CGR de către autoritățile competente

---

32. Când evaluează planurile de redresare, autoritățile competente trebuie să se asigure, astfel cum se menționează la punctele următoare, că, pentru a-și stabili capacitatea globală de redresare, instituțiile se conformează prevederilor de la titlul 4 din acest ghid⁸.

Secțiunea I. Evaluarea „capacității de redresare într-un scenariu specific”

33. Pentru a evalua „capacitatea de redresare într-un scenariu specific” oferită de instituții în fiecare criză macroeconomică și financiară gravă, autoritățile competente trebuie să analizeze relevanța generală a scenariilor propuse de instituții în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) și articolul 7 alineatul (6) din Directiva 2014/59, astfel cum se specifică în Ghidul ABE referitor la gama de scenarii care vor fi utilizate în planurile de redresare⁹ și în conformitate cu titlul 4 din acest ghid.

34. Autoritățile competente trebuie să evalueze, în special, dacă scenariile sunt suficient de severe în raport cu criteriile definite la punctul 20. În cazul excepțional prevăzut la punctul 21, autoritățile competente trebuie să evalueze explicația detaliată furnizată de instituții (pentru a considera în continuare un astfel de scenariu ca fiind suficient de sever) și să decidă dacă severitatea scenariului este suficientă, având în vedere, printre altele, profilul general de risc al instituțiilor. Dacă autoritățile competente consideră că scenariul preconizat de instituții nu este suficient de sever, acestea ar putea solicita instituțiilor, după caz, să facă modificări, inclusiv să retransmită planul de redresare ca urmare a evaluării deficiențelor semnificative în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2014/59/UE. La evaluarea CGR, autoritățile competente nu trebuie să ia în considerare „capacitatea de redresare într-un scenariu specific” a instituțiilor pe baza unui astfel de scenariu.

35. Autoritățile competente trebuie să evalueze credibilitatea și fezabilitatea, inclusiv calendarul, impactul și eventualii factori de constrângere cu privire la opțiunile de redresare alese de instituții și să analizeze, în contextul crizei macroeconomice și financiare severe, măsura în care instituțiile ar putea să-și restabilească viabilitatea și poziția financiară.

36. Autoritățile competente trebuie să revizuiască evaluarea și calculul efectuat de instituții, dacă este cazul și dacă este fezabil, acoperind în special următoarele domenii:

- a. fezabilitatea/probabilitatea ca o opțiune de redresare să fie pusă în aplicare cu succes, inclusiv prin revizuirea fezabilității opțiunilor de redresare, în cazul în care se presupune că

---

⁸ Titlul 4: Stabilirea cadrului capacității globale de redresare (CGR) pentru instituții.

⁹ EBA/GL/2014/06 din 18 iulie 2014.

- acestea sunt nerealiste sau nu se bazează pe o evaluare adecvată, în conformitate cu punctele 16-18;
- b. calendarul de punere în aplicare a opțiunilor de redresare, inclusiv prin prelungirea termenului preconizat pentru punerea în aplicare a acestora, dacă evaluarea efectuată de instituție este considerată nerealistă. În cazurile în care calendarul opțiunilor de redresare ar depăși calendarul definit la punctul 24, autoritatea competentă trebuie să ia în considerare pentru evaluarea CGR numai efectele observate în intervalele de timp relevante;
  - c. evaluarea impactului cantitativ al opțiunilor de redresare, inclusiv prin ajustarea impactului în sens descrescător sau prin aplicarea marjelor de ajustare la cuantificarea furnizată de instituții în cazul în care impactul probabil al opțiunilor de redresare nu se bazează pe ipoteze și cuantificări realiste și plauzibile;
  - d. factorii de constrângere suplimentari legați de punerea în aplicare simultană sau secvențială a opțiunilor de redresare, așa cum se menționează la punctul 29, inclusiv prin eliminarea sau ajustarea în sens descrescător a impactului opțiunilor specifice când se identifică interconectarea unora dintre acestea, acordând prioritate, printre altele, opțiunilor cu cel mai înalt grad de fezabilitate și/sau cu cel mai semnificativ impact în perioada de punere în aplicare respectivă.
37. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare analiza de grup inter pares, dacă este cazul și dacă este disponibilă, pentru a facilita, printre altele:
- a. compararea interinstituțională a tipului de opțiuni de redresare care urmează să fie puse în aplicare în diferite scenarii, identificând astfel dacă anumite tipuri specifice de opțiuni au fost omise de instituție;
  - b. compararea la nivel de grup inter pares a impactului financiar preconizat pentru fiecare tip de opțiune de redresare în diferite scenarii de criză;
  - c. compararea interinstituțională a timpului preconizat pentru punerea în aplicare a unei opțiuni de redresare și pentru obținerea beneficiilor acesteia;
  - d. compararea interinstituțională a obstacolelor și a măsurilor pregătitoare preconizate pentru fiecare tip de opțiune de redresare.

Secțiunea II: Evaluarea CGR – „CGR ajustată”

38. Autoritățile competente trebuie să se asigure că instituțiile calculează CGR ca fiind intervalul dintre cea mai scăzută și cea mai ridicată „capacitate de redresare într-un scenariu specific” în ceea ce privește „indicatorii PR relevanți” atât pentru capital (inclusiv efectul de levier), cât și pentru lichidități, în conformitate cu criteriile prevăzute la punctul 31.

39. Pe baza evaluării „capacității de redresare într-un scenariu specific” a instituțiilor, autoritățile competente trebuie să stabilească „CGR ajustată” a instituțiilor, atât în ceea ce privește „CGR ajustată” a capitalului, cât și „CGR ajustată” a lichidităților și să efectueze o evaluare cantitativă și calitativă globală a CGR.
40. „CGR ajustată” trebuie să reflecte evaluarea CGR a instituțiilor efectuată de autoritățile competente, luând în considerare și revizuirea elementele relevante pe baza cărora a fost determinată. Pe baza rezultatului acestei evaluări, „CGR ajustată” a autorităților competente trebuie să fie mai mică sau egală cu capacitatea generală de redresare stabilită de instituții.

Scorul CGR

41. Autoritățile competente trebuie să evalueze „CGR ajustată” specificată în conformitate cu punctele 39 și 40, atribuind următoarele niveluri în funcție de pragurile „indicatorilor PR relevanți” și de cerințele de reglementare aferente:
- „satisfăcător” – în cazurile în care „indicatorii PR relevanți” ai instituțiilor după includerea „CGR ajustate” depășesc pragurile lor definite în conformitate cu Ghidul privind indicatorii planului de redresare;
  - „adecvat cu posibilitatea de îmbunătățire” – în cazurile în care, după includerea „CGR ajustate”, „indicatorii PR relevanți” ai instituțiilor nu ar depăși pragurile definite în conformitate cu Ghidul privind indicatorii planului de redresare, însă ar fi în continuare egali sau mai mari decât capitalul instituțiilor, inclusiv cerințele de reglementare privind efectul de levier și lichiditatea menționate la punctul 20, adăugând toate rezervele de reglementare aplicabile;
  - „slab” – în cazurile în care, după includerea „CGR ajustate”, „indicatorii PR relevanți” ai instituțiilor nu ar îndeplini cerințele de reglementare ale instituțiilor în materie de capital (inclusiv efectul de levier) și de lichiditate menționate la punctul 20, adăugând toate rezervele de reglementare aplicabile.
42. În cazurile în care „CGR ajustată” s-ar situa între diferitele niveluri definite la punctul 41, autoritățile competente trebuie să aleagă clasificarea cea mai adecvată, ținând seama, în special, de severitatea scenariilor și de numărul de „indicatori PR relevanți” de la diferite niveluri.
43. Pentru a-și completa evaluarea CGR, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere considerente calitative generale cu privire la cadrul CGR, care nu sunt reflectate încă în „CGR ajustată”. Acest lucru poate duce la ajustarea ascendentă sau descendentă, de către autoritățile competente, a punctajului orientativ menționat la punctul 41, dacă se consideră că acesta nu reprezintă pe deplin poziția instituțiilor cu privire la CGR, luând în considerare în special următoarele elemente:
- diferența dintre determinarea CGR de către instituții și „CGR ajustată” a autorităților competente;

- b. dovezi generale sau lipsa de experiență anterioară în materie de punere în aplicare;
  - c. prezența sau absența oricăror măsuri pregătitoare înainte de punerea în aplicare a opțiunilor;
  - d. informații suplimentare legate de nivelul de concentrare, calendarul de punere în aplicare, fezabilitatea și credibilitatea opțiunilor de redresare, precum și nivelul de stres aplicat de instituții;
  - e. capacitatea instituțiilor în ceea ce privește disponibilitatea, calitatea și agregarea datelor, precum și guvernanta instituțiilor în ceea ce privește pregătirea pentru managementul crizelor.
44. Evaluarea „slabă” a CGR trebuie să ducă fie la evaluarea unei deficiențe semnificative din planul de redresare, în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2014/59/UE, fie la identificarea unui domeniu specific de ameliorare în legătură cu CGR în cadrul evaluării, de către autoritățile competente, a planului de redresare a instituțiilor.
45. CGR „adecvată, cu posibilitate de îmbunătățire” poate duce la identificarea unui domeniu specific de ameliorare în legătură cu CGR în cadrul evaluării, de către autoritățile competente, a planului de redresare a instituțiilor.
46. Când efectuează evaluarea identificării unei deficiențe semnificative sau a unui domeniu specific de ameliorare din planul de redresare în legătură cu CGR, în conformitate cu punctele 44 și 45, autoritățile competente trebuie să ia în considerare următoarele situații neexhaustive:
- a. dacă instituția își desfășoară deja activitatea în condiții de criză severă, inclusiv în cazul în care a fost solicitat un plan de conservare a capitalului în conformitate cu articolul 142 din Directiva 2013/36/UE;
  - b. dacă instituția a îmbunătățit deja CGR în comparație cu planurile de redresare anterioare și dacă nu mai există posibilitatea de eventuale îmbunătățiri ale CGR, având în vedere mărimea, modelul de afaceri și profilul de risc ale instituției;
  - c. dacă capitalul, efectul de levier și/sau lichiditatea instituției prezintă o marjă de manevră solidă în raport cu cerințele de reglementare și, prin urmare, scenariile utilizate de instituție sunt extrem de severe și, astfel, prea penalizatoare în ceea ce privește entitățile comparabile.
47. Clasificarea menționată la punctele 41-43 trebuie să sprijine evaluarea CGR de către autoritățile competente ca o componentă pertinentă a evaluării globale a planului lor de redresare.